

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
(FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 19 de maig del 1937

nº 108

LA SOLUCIÓ DE LA CRISI A VALENCIA

Per primera vegada d'ençà del 19 de juliol, s'ha produït un fenomen lògic.

No sabriem dir si la solució de la crisi del Govern de València respon a un canvi d'orientació ja previst o bé si és conseqüència de la mateixa tramitació de la crisi. No ho volem escatir, ens és igual. Es un primer pas de cara a desfer un confusionisme molt extès.

Hauriem de limitar-nos a repetir tot allò que hem escrit i predicat arran de la llarga crisi que ve sofrir la Generalitat, per a demostrar que la solució de València respon a la nostra visió de les coses. Així, doncs, res té d'estrany que considerem com un fenomen lògic el desenllaç de la crisi.

Fins ara, els ciutadans erem representats al Govern de dues maneres. A Catalunya encara és així. Políticament -nosaltres per exemple- per l'Esquerra Republicana. Sindicalment, per representants de una de les dues sindicals. I considerat el Partit en conjunt, per l'una i per l'altra sindicals.

La gran massa obrera que és l'Esquerra Republicana de Catalunya està bolcada dins de les dues sindicals.

I és clar, tots els que pertanyen al nostre Partit, com tots els que pertanyen als altres Partits que no son ni la F.A.I. ni el Partit Socialista, havien de veure com aquells que sindicalment els representaven, en nom d'uns milers i milers d'afiliats que políticament pensaven d'altra manera, empenyien les coses de forma oposada als seus sentiments.

Heus aci el confusionisme. Dos nuclis polítics, de més o menys nombre d'afiliats, però dues minories tanmateix que abasseguen una representació que no respon a la realitat. De fet, influència política dins les sindicals, contrària a la raó d'ésser, a l'essència de les organitzacions obreres.